

Straffeforfølgelsen mot Atle Johan Løvaas - og de evnede "tabbene".

Straffeforfølgelsen mot Atle Johan Løvaas er brakt til opphør. Men konsekvensene av den iverksatte prosess, er for Løvaas, fortsettelige. Etter foreliggende av Høyesteretts kjennelse gitt ordlyd: "Tingrettens og lagmannsrettens dommer oppheves og saken avvises for tiltalens III bokstavene b, c, d og e og IV bokstavene a og b" - var det dørgende stille i mediene. Inntil Bergens Tidende en måned senere *fikk til* å presentere overskriften "Polititabbe avslørt".

Hva er *avslørt* i Bergens Tidende? Er det ikke tilsløring av realiteter - er det ikke underslag av, ja endog framstillinger stikk i strid, *med fakta* - Bergens Tidende (BT) presenterer? Hva framkommer om vi sammenstiller det anførte fra Høyesterett med det tilkjennegitte i BT?

BT innledet sin avsløring 14.04.07 med å "opplyse" følgende: "På grunn av en polititabbe er dommen mot homøopat Atle Johan Løvaas opphevet". Hvilken dom - *mot* Løvaas - måtte BT ha kjennskap til? Fra den øverste rettsinstans skyldspørsmålet ble behandlet, Gulating lagmannsrett, ble Løvaas enstemmig frikjent angjeldende samtlige tiltalepunkter. Hvordan kunne oppheve en dom *mot* Løvaas - uten å ha noen dom *mot* han - å oppheve?

BT kunne oppfølgende medgi: "Høyesterett har opphevet dommene mot Atle Johan Løvaas på grunn av en saksbehandlingsfeil i politiet". Og etter gjentakelsen av - *mot* Løvaas, berette: "Det betyr at homøopaten må belage seg på at det kan bli en helt ny runde i tre rettsinstanser de kommende årene". Nå vet vi at Løvaas ikke trenger å belage seg på det!

Til tross for *det alvorlige* han i følge BT *skal* ha begått! Vi blir fortalt: "Problemet var at det var politiet som tok ut tiltale i saken. Nå har Høyesterett fastslått at saken var av en så alvorlig karakter at det var statsadvokaten i Hordaland som skulle ha tatt ut tiltale". Må informant av sakens alvorlige karakter - kunne vise til at Løvaas har påført noe menneske - fysisk skade?

Assisterende riksadvokat Hans Petter Jahre til BT: "Bestemmelsen sier at brudd på lov om alternativ behandling har en strafferamme på tre måneders fengsel. Det politiet imidlertid ikke så, var at ved særdeles skjerpene omstendigheter er strafferammen to års fengsel"

"Bestemmelsen sier". Nei, det er *så enkelt* som - at "Lov om alternativ behandling" har en bestemt øvre strafferamme! Prestert fra BT: "Nå har Høyesterett fastslått at saken var av en så alvorlig karakter (...)". Hvor må Høyesterett ha *fastslått dette - ad saken?* Har Høyesterett tatt stilling til det aktuelle saksforholds materielle innhold? Under pkt. (1) i Høyesteretts kjennelse er det i klartekst anført: "Det Høyesterett tar stilling til, er om tiltale er reist av rett påtalemyndighet, og hvilken virkning en feil her skal få". - Hva angår det aktuelle saksforhold har Høyesterett *kun* tatt stilling til formalprosessuelle forhold!

Høyesterett har opphevet - *dommene mot* - Atle Johan Løvaas. Og: Nå har Høyesterett - *fastslått at saken* var av en så alvorlig karakter. Hvilken type journalistikk er dette? For ett av tiltalepunktene (strafferamme som innbefattes av politiets påtalekompetanse) - var endog lagmannsrettens frifinnelse "mot" Løvaas - rettskraftig. Da BT presenterte *sin* redegjørelse!

Tilhører fravær av elementær leseferdighet avisens tabbевote? Henvist til hva kjæremålsutvalget tillot fremmet - kan det under pkt. (13) i Høyesteretts kjennelse *leses*: "Dette betyr at lagmannsrettens frifinnelse for tiltalen I bokstav d om overtredelse av kvaksalverloven § 6 første ledd annet straffalternativ jf. § 4 første ledd er rettskraftig". Må BT kunne framleite noen annen gyldig dom - *mot* Løvaas - enn en rettskraftig frifinnelse?

Til det *framstilte* som "Polititabbe avslørt". Assisterende riksadvokat Jahre til BT: "Dersom en sak har en strafferamme på mer enn et år, har ikke politiet lenger såkalt påtalekompetanse, og må overlates til statsadvokaten å ta ut tiltale". Oppfølgende kunne førstestatsadvokat Walter Wangberg avgi følgende fortelling til avisens lesere: "Politiet vurderte det vel slik at det ikke var skjerpene omstendigheter i saken, og at det derfor ikke var naturlig for statsadvokaten å se nærmere på det. Men med Høyesteretts konklusjon vet vi jo at dette var feil?"

Hva med å tilegne seg leseferdighet og *få til* - å vite? I Høyesteretts kjennelse pkt. (10) kan det leses at det er "gjort oppmerksom på at statsadvokaten også behandlet en klage fra Løvaas over politiets tiltalebeslutning". Under pkt. (11) er tilkjennegitt: "Statsadvokaten kommenterte ikke påtalekompetansen, men besluttet at klagen ikke skulle tas "til realitetsbehandling (...)". Og videre: "Når statsadvokaten ikke har realitetsbehandlet klagen, kan han ikke anses for å ha tiltrådt tiltalen". - Det lille spørsmål: Hvordan *få til* å underskrive gjentatte anker ad det aktuelle saksforhold - gitt henvisning til "kan han ikke anses for å ha tiltrådt tiltalen"?

Den påtalemyndige anke såvel angjeldende tingrettens som lagmannsrettens domsavsigelse - er underskrevet av statsadvokatlig hånd! Må *det* ha tilhørighet i den annonserte polititabbe? Er det ikke kjekt å kunne meddele seg som utstudert til å forklare vekk - de faktiske forhold? "Statsadvokaten kommenterte ikke påtalekompetansen". Hvordan kunne kommentere egen fraværsevne? Må ikke alternativet være - at "tabbene" ble ivaretatt med vitende og vilje?

Registrer at det er ordrett gjengivelse fra det nedfelte i Høyesteretts kjennelse jeg har lagt til grunn for imøtegåelse av det presenterte i BT. Til avisen kunne førstestatsadvokat Wangberg utdype: "Et av de springende punktene var om diagnostisering er behandling". Dette *var og er* blant de forhold Høyesterett ikke tok stilling til! Fra de saksbehandlende rettsinstanser ble det vist til det nedfelte i forarbeidene til det nå gjeldende lovverk. Vist til Ot. prp. nr. 27 (2002-2003). Hvor det ettertrykkelig er nedfelt - *både* å diagnostisere *og* behandle sykdommen.

I tiltalebeslutningen - og i de statsadvokatlig framførte anker - er det rettet sterke angrep mot Løvaas for å ha stilt alvorlige diagnoser. Og *følgelig* at han uttillatelig - har *behandlet* alvorlige sykdommer. Tilhenvist anføringen av *både og* - fikk lagmannsretten ikke til å se - at diagnostisering skulle utgjøre "en del av" behandlingen. Ei heller kunne de lagrettedømmende få til å se *påvist* fra påtalemyndig hold - hvem *kompetent* det enn måtte være - at Løvaas hadde begått straffbare handlinger. De aktuelle lagrettedømmende kom til at Løvaas' virke "ikkje hadde anna til føremål" - enn "å styrkja pasienten sitt immunforsvar".

Tenk deg "noe" - "av en så alvorlig karakter"! Førstestatsadvokaten: "Et av de springende punktene var om diagnostisering er behandling". - "Dette er et spørsmål som er viktig å få avklart, sier Wangberg". Hvordan "få seg til" å anklage Løvaas - for at han skulle ha *forstått* - hva de lagrettedømmende ikke fikk til å *forstå*?

Henvist til den moderne *både og*-forståelse, må sjøl Ole Brum komme til kort. Til BT kunne førstestatsadvokat Wangberg medgi *forståelig*: "Det er i hvert fall ikke Løvaas sin feil at dommene er opphevet". Fra den *u*-tiltrådte påtalemyndighet er forstått - at Løvaas ikke kan lastes for opphevelsen av lagmannsrettens enstemmige frifinnelse *mot* han! - "En polititabbe".

Wangberg: "Politiet vurderte det vel slik...". Og, "derfor ikke var naturlig for statsadvokaten å se nærmere på det". Må det tilhøre en "naturlig" *vurdering* fra Wangberg - at det *ikke passet* for førstestatsadvokaten - "å se nærmere på" ankeproduksjonen fra statsadvokatlig hold.

”Kvakksalversak henlagt” presterte Bergens Tidende ”å opplyse” i overskrift 13.05.07. Ad henleggelsen av saken kunne Wangberg berette: ”Av faktorene som har hatt innvirkning” er ”tidsforløpet etter at det straffbare forholdet inntraff”. Tenk om førstestatsadvokaten ”hadde hatt” noe *påvist eller pådømt* straffbart forhold - å vise til?

I det statsadvokatlige skriv ”Henleggelse av saken” - måtte Wangberg ty til ”*saken blir å henlegge på grunn av bevisets stilling*”. I BTs redegjørelse er det endog evnet underslag av den anførte juridiske begrunnelse - henleggelse *på grunn av bevisets stilling*.

Som finale til ”det godt opplyste” fra BT, ble vi servert førstestatsadvokatlig: ”Vi får uansett håpe at saken har medført at Løvaas selv har fått forståelse for hvordan han skal forholde seg i framtiden, sier Warberg”.

Hvilken type forståelse - er Løvaas og vi ”godt opplyste”, tilbudt? Straffelovens §§ 120, 189 og 190 omhandler falske forklaringer/uriktige erklæringer. Tilbakeholdelse/underslag av fakta rammes direkte av nevnte lovparagrafer. I BT er vi ikke kun presentert *påviselig* kriminell utfoldelse av dette kaliber. Vi er endog servert evnerik alvorlig forbrytersk framferd - med fundering *stikk i strid med fakta*. Til så - skal det være å forholde seg i framtiden!

Hvemsomhelst, med eller uten statsadvokatlig kappe - er fri til å forsøke å tilbakevise - de ordrette gjengivelser/konkretiserte kildetilhenvisninger, og de ufravikelig tilhenviste falske forklaringer/uriktige erklæringer. Når sistnevnte begås av opptredende i offentlig utrustning, inntreffer straffelovens skjerpende bestemmelser, jfr. §120, med strafferamme seks års fengsel. Til *forståelse* - for førstestatsadvokat Wangberg?

Til hvilken *myndig* ”tabbeinstans” skal Løvaas avlevere anmeldelse angående de alvorlige brudd med straffelovens bestemmelser - *påviselig* begått på hans bekostning? Her vises også til samme lovs §247, og ordlyden: ”(...) eller til å utsette han for hat, ringeakt eller tap av den for hans stilling eller næring fornødne tillit (...)”. Om *forutsettelig* tilhold i en rettsstat, og *forholdelse* til det lovverk vi har i dette landet, innehar Løvaas uomtvistelig krav - om *både* oppreisning og betydelig erstatning!

Dag Hiåsen

Styreformann menneskerettighetsorganisasjonen FAMPO

